CARTA AL CONSELL DE MES – MOVIMENT D'ESQUERRES

Benvolguts/des companys/es de MES:

Ens adrecem a vosaltres per explicar-vos el que potser ja havíeu anticipat o deduït a partir del recorregut de la nostra organització en els últims temps.

Deixem de pertànyer als organismes de direcció de MES (Direcció i Consell).

No volem ni podem seguir sent coresponsables d'una orientació política i una pràctica orgànica que no hem compartit ni en la seva definició ni en la seva execució.

No volem participar d'un rumb que constatem s'ha consolidat i reforçat els darrers mesos.

Un rumb tant legítim com, des del nostre punt de vista, erroni i contradictori amb el que va ser la concepció inicial de NECAT, el primer pas del procés que dos anys després va continuar amb la creació de MES per mitjà de la fusió amb el Moviment Catalunya.

Avui MES és ja una nova sigla afegida al mapa polític català.

Una sigla menor sense altre perfil que la definició com a "socialisme sobiranista" i amb l'únic actiu, tant respectable com fràgil i provisional, d'un centenar de regidors a diferents punts del país però especialment a les comarques gironines, una diputada al Parlament de Catalunya elegida en el lloc 28 de la llista de Junts pel Sí i un eurodiputat per mig mandat sorgit de la coalició entre ERC i NECAT per les europees de 2014.

Un bagatge modest i amb clara tendència a minvar si ho mesurem per el nivell de presencia real a l'últim cicle electoral.

Que som i que tenim en aquest moment?

Una digna representació de persones amb reconeguda trajectòria municipal i algunes coalicions locals en tant que força minoritària afegida a la principal de cada localitat (ERC quasi sempre).

Una silenciosa però no menys significativa pèrdua de persones valuoses i grups amb qui havíem compartit les primeres fases del nostre procés.

I una clamorosa absència en tant que força política tant al Parlament de Catalunya com al Congrés de Diputats i a les grans ciutats del país, incloent Barcelona malgrat l'intent tardà i forçat de la coalició amb ERC.

La ponència elaborada per l'Assemblea General del proper Juny és mostra i confirmació d'aquesta línia més de supervivència, que de transformació, més d'autolimitació en la socialdemocràcia tradicional que d'eixamplament d'espai social i ideològic.

És una expressió de continuïtat i navegació sense gaire horitzó que es pot entendre relacionada amb la fesomia del grup dirigent i el seu anclatge politic en una actitud a mig camí entre la nostàlgia i la conservació d'un patrimoni tant digne com escassament capaç d'oferir noves energies i innovació real.

Tot plegat ens ofereix un panorama ben allunyat d'aquella pretensió inicial formulada en el naixement de NECAT: treballar per la confluència de les diverses organitzacions en un projecte comú de construcció de la "gran esquerra catalana" que crèiem i seguim creient tan possible com necessària.

Ha prevalgut, diguem-ho clar, la temptació orgànica i el manteniment de la convicció ideològica socialista que molts, però no tots, dúiem incorporada. Enllà de la definició com a "xarnera" d'un hipotètic pont entre federalistes i independentistes, sense massa resultats fins ara, s'ha seguit apostant per el socialisme sobiranista com a component central i principal de l'esquerra en busca d'hegemonia política.

Nosaltres ho veiem d'una altre manera.

Estem convençuts que la forma "Partit", encara més si queda enganxat a les velles concepcions organicistes i estatutàries, ja no serveix per a les exigències i esperances d'una ciutadania que ja no vol "votar i callar". Avui volem ser part activa i conscient de la presa de decisions sobre cada qüestió significativa, que no vol ser enquadrada i dirigida des dels partits, sinó ser lliure partícip de moviments específics i combats puntuals però amb resultats tangibles.

Avui sabem que cap definició ideològica és suficient per representar per sí sola la diversitat i complexitat de la nostra societat des de l'espai del progressisme i la cerca del sempre impossible equilibri llibertat-justícia. A Catalunya i a tot Europa.

Parlem de sumar tradicions i cultures polítiques, no de condemnar-les o negar-les, parlem de sumar per construir quelcom de nou, intel·ligent, flexible, complex, divers i prou gran com per formular alternatives guanyadores i no només defensives o inclús nostàlgiques.

Parlem de treballar per un moviment que parteixi del retorn al poder democràtic enfront al domini creixent del poder econòmic.

Parlem d'una força política capaç d'agregar el republicanisme progressista català, l'ecologisme modern i global i el socialisme democràtic. Però que també haurà de comptar amb els nous radicalismes alternatius, catalans, espanyols o europeus com els Verds europeus o DIEM25, que prenen la democràcia com únic principi comú i Europa com àmbit real d'acció política transformadora.

Catalunya Estat segueix sent un terme central de la nostra concepció.

Sense abonar un independentisme de manual i sense subordinar-nos a una il·lusòria acceptació per part de l'Estat d'un futurible referèndum per poder exercir un suposat "dret a decidir".

No hi ha Pla B, hi ha una societat activa que vol i pot actuar com a subjecte polític, conscient que només l'expressió democràtica permetrà verificar l'ambició conreada en el últims anys. Acceptant que podem perdre i sabent que podem guanyar.

Som partidaris de la independència de Catalunya com a millor projecció de la nostra realitat col·lectiva i com a via oberta per construir un motllo social i democràtic a l'alçada de l'Europa federal avui presonera dels vells Estats i el seu, aquest sí, nacionalisme destructiu.

Mantenint sempre la ma estesa a un eventual acord amb l'Estat, però sense esperar que es verifiqui el canvi copernicà, i no lampedusià, que en seria condició necessària.

Durem fins al final la "revolució" (pacífica i catalana) sense esperar que algú guanyi per nosaltres la "guerra" (espanyola) per una nova transició democràtica i plurinacional. Benvinguda si arriba, Adéu-siau de moment.

En aquest escenari no sembla tenir massa sentit entestar-se en mantenir una identitat partidària, si no som capaços d'interpretar un context que requereix de la màxima ambició política. Respectarem, en tot cas plenament la continuïtat que MES decideixi com a col·lectiu per seguir oferint idees, persones i projectes de definició socialista i catalanista.

Nosaltres treballarem per les posicions que s'acaben d'explicar i ho farem obertament des d'allà on cadascú cregui més adequat: localment o de forma individual des del propi MES, des dels moviments socials, per mitjà de grups de reflexió, entitats socials o fundacions que promoguin el debat lliure i compartit.

Ho farem buscant el contacte fruitós amb grups, partits, persones, institucions... en cerca permanent de propostes útils a l'èxit de les posicions progressistes a Catalunya i arreu d'Europa.

Reconeixem l'esforç i l'aportació de les forces polítiques que des de les respectives conviccions malden per arribar a objectius en bona mesura compartits. Incloent, és clar, a MES i tot el que pot representar social i políticament.

Per això, no trenquem amb res ni ningú, tractem de mantenir una certa coherència amb les posicions que ens han definit, tot treballant sense cap discontinuïtat i des de pràctiques de relació oberta i no orgànica, amb criteri cooperatiu enlloc de competitiu. Creiem que és el moment de refer el nostre compromís polític per enfortir el moviment de fons que clama per aparèixer. A tots aquells que s'hi vulguin sumar, ens retrobarem.

Barcelona, 6 de maig de 2016

Signants:

Ernest Maragall, Pere Almeda, Jordi Angusto, Francesc Colomé, Zacarías Henar, Fina Masip, Pep Mòdol, Inma Ranera, Gemma Sendra, Max Vives.